

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نذیر دلسوز
(۲۰ سپتمبر ۲۰۱۶)

سخنی کوتاه با هموطن گرانمایه (Hamid Balkhi)

شما که پورتال «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» را گویا به «نقد» تحقیر آمیز کشیده و نوشته اید :
«به گفته و فرموده جناب خود تان که خدمات صفحه اینترنتی این پورتال بلی از دید من هم قابل ستایش می باشد!
مگر بزرگان نگفته اند که تیوری بدون براکتیک به دو توت سیاه هم نمی ارزد!!
امید این شاگرد کم سواد تان را از انتقادی که کردم معذور بدارید! «

هموطن محترم بلخی صاحب! شما از دید خود "واقعیت" را بازتاب داده اید . تشکر .
لنین بارها نوشته : «حرف در جایش عمل است» . آنانی را که علیه رژیم پوشالی خلق و پرچم به طور سازمانیافته
رزمیدند . گرفتار شدند . شکنجه شدند . زندانی شدند . هست و بود خود را از دست دادند . و بعد از رهائی از زندان هم
شدیداً تحت پیگرد و تعقیب قرار گرفتند . روی اجبار و به خاطر امنیت خود و فامیل های شان به خارج از سرزمین
عزیز شان (به سرزمین های بیگانه) پناهنده شدند و هم اکنون فقط توان روشنگری را نه با قدم ؛ بل با قلم در خود می
بینند، چرا به روشنگری نپردازند ؟ به زعم شما هموطن عزیز روشنگران و منتقدان رژیم دست نشانده و بادران
امپریالیست شان باید آرام باشند و صدای خودشان را بلند نکنند که صدای شان «به دو توت سیاه هم نمی ارزد»!
اکثر گردانندگان و قلم به دستان پورتال «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» عمری را در افغانستان مبارزه عملی و
سازمانیافته نموده اند ، چنانی که دشمنان مردم از اجیران شاه و داوود و خلق و پرچم و خاد گرفته ، تا اخوان جهادی
و طالبی و سگ های آموزش دیده اشغالگران کنونی ، همه و همه آنان را می شناسند و به خونشان تشنه اند ؛ مثال های
آشکار آن رفیق رحیمه توخی شاعر مقاومت و نویسنده «خاطرات هشت سال پایواری زندان پلچرخ» ؛ رفیق
اندیشمند و صاحب نظر سیاسی، تاریخی و نظامی موسوی ؛ رفیق اندیشمند احمد پوپل ؛ رفیق بسیار پرتلاش میرویس
ودان محمودی ؛ رفیق صاحب نظر در امور نظامی "دوست شما" ؛ رفیق توخی و سائر رفقاء و دوستان مدبر و مبارز
و زندان دیده و از سنگر داغ مبارزه مسلحانه علیه «ارتش سرخ» سوسیال امپریالیزم کسب تجربه نموده می باشند .
حال که این مبارزان دارای هویت مبارزاتی تثبیت شده در سطح جنبش انقلابی و در سطح مردم افغانستان در خارج از
کشور از روی اجبار حضوری آمیخته با کوه اندوه دارند ، اگر داشته ها و تجارب و فهم خود را از موضوعات

سیاسی، اقتصادی، فلسفی، فرهنگی، تاریخی، دینی، نظامی و..... را با مردم خود و در گام نخست با نسل جوان کشور شان در میان می گذارند؛ این به زعم شما بد است «... به دو توت سیاه هم نمی ارزد»؟! اگر این قلم و یا رفقاء " خدای ناخواسته و هفت کوه سیاه مابین " خط دید تحقیر آمیز شما نسبت به پورتال «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» و قلم به دستان بسیار شجاع و مبارزش را به سخریه می گرفتیم، به طور حتم در جواب تان این جمله را می نوشتیم:

« این نظر شما به اصطلاح « مبارزان » و در داخل بودگان است که به دو توت شصتی زیر پای شده هم نمی ارزد » .